

rijk begonnen. En gaande langs de fresco's en de standbeelden en de graven, ontrolt zich heel Frankrijks felbewogen geschiedenis voor onzen blik....

Het is toch wel een mooie gedachte, in de hoofdstad één gebouw te hebben, waar de groote mannen des vaderlands begraven worden en hun standbeelden staan.

Engeland heeft zijn „nationaal heiligdom,” de *Westminster Abbey* te Londen, aan zijn groote mannen gewijd.

Ik vind het jammer, dat in Holland zulk een „wijdingsplaats” ontbreekt.

Evenals de Bastille is ook de Temple verdwenen. Maar het Square du Temple, waarop de Rue du Temple uitloopt, herinnert nog aan de plaats, waar eens de gevangenis stond, waar Lodewijk XVI, Marie Antoinette en hun drie kinderen, na de bestorming van het paleis der Tuilerieën door de Wetgevende Vergadering zijn gevangen gezet.

En ge kent toch den Leeuw van Lucern, dat meesterwerk van Thorwaldsen?¹⁾ Een beeldhouwwerk van ontroerende schoonheid, ter gedachtenis aan de Zwitsersche lijfwacht, die tot den laatsten man bij de verdediging der Tuilerieën sneuvelde. De namen der 26 officieren staan op 't monument vermeld. Ook hun 760 soldaten stierven den heldendood der trouw. Ten doode toe gewond omklemt de stervende leeuw het wapen der Bourbons met de *fleur de lys*. Meesterlijk is op de gelaatsuitdrukking van den kop zoowel de pijnlijke doodstrijd als de ontombare moed en onwankelbare trouw weergegeven.

Herinnert ge 't u?

Hoe goed doet het, zulk een heldendood te gedenken uit een tijd, waarin lafhartigheid en verraad aan de orde van den dag waren.

Van het Paleis der Tuilerieën is evenmin iets meer over. Het is — met het Stadhuis — gesloopt door de Communards van 1871.

Maar wel prijkt nog in ouden luister de prachtige Jardin des Tuileries, die bij het Paleis behoorde, en thans een van Parijs' mooiste en grootste parken is. Evenals het park van Versailles is ook de Jardin des Tuileries onder Lodewijk XIV door den architect-schilder Le Nôtre aangelegd.

Daar de Jardin des Tuileries vlak bij ons hotel gelegen was, hebben wij er menig heerlijk uurtje doorgebracht, rustend onder de koele schaduw der oude boomen, of bewonderend wandelend langs de prachtige beelden en heerlijke fonteinen, die het park sieren.

De Jardin des Tuileries, aan den noorderlijken oever der Seine gelegen, grenst enerzijds aan de pleinen en de gebouwen van het Louvre, anderzijds aan de Place de la Concorde, van waar de vorstelijke boulevard Champs Elysées — die naar het Bois de Boulogne voert — uitloopt op de prachtige Place de l'Etoile — zoo geheeten omdat hier, als de stralen van een ster, veertien boulevards en straten samenkomen — met de indrukwekkende Arc de Triomphe.

Van de Place de la Bastille met zijn hooge zuil tot aan de Arc de Triomphe is een rechte weg, die vrijwel parallel loopt met den noordelijken Seine-oever, en prachtige perspectieven opent.

¹⁾ Bij de uitvoering van 't monument veroorloofde de Joodsche beeldhouwer Ahorn zich enkele wijzigingen. 't Oorspronkelijke model van Thorwaldsen is in Lucern te zien.

— ZIELSZORG —

ALS EERSTE DEEL VAN DEN JAARGANG 1929 der Bijbelstudie-Bibliotheek van Voorhoeve, Den Haag, verscheen: „Van de Schaapskooi tot den Troon,” door Dr. H. Rossier. Beschouwing over het Tweede Boek Samuël, dat zich nauw aansluit aan het eerste deel. Dezelfde indrukken van eenvoud en helderheid, van nauwgezetheid en praktische waarde, welke wij van deel I ontvingen en destijds vermeld hebben, kunnen wij ook van dit IIe deel neerschrijven. Dr. Rossier laat ons het leven van David meelevend en verbindt dan telkens de belangrijke momenten er van met het Koninkrijk van den grooten Davidszoon. Er is in deze beschouwingen geen neiging tot het zoeken van effect, noch door inlegkunde, noch door overdreven vergeestelijking, maar de schrijver houdt zich zoo dicht mogelijk bij den zin der woorden, onder het licht des Geestes. Daarbij is er een voortdurend contact met en citeeren van andere Schriftwoorden, tengevolge waarvan Davids leven het heilig relief krijgt, dat de man naar Gods hart in Gods raad heeft gehad en dat ook zijn Psalmen in het schoonste licht zet. Een schoon voorbeeld daarvan is op blz. 162—164 te vinden, waar de schrijver het feit van Absaloms dood en Davids smart bespreekt.

Voor hen, die nog lust hebben om de schatten des Bijbels van meer nabij te bezien, tot hun eigen voordeel, in zoover ze er winst mee doen voor hun geestelijk leven, tot zegen van anderen, in zoover ze van die winst mededeelen aan anderen, zijn deze Bijbelstudieën van groote waarde. En het eert den uitgever, dat hij, te midden van de enorme zuigkracht van velerlei literatuur, die het vele lezen tot vermoeiing des vleeschens maakt, voortgaat met het doen verschijnen van boeken, die meer dan alle andere noodig zijn tot versterking van het geestelijke leven. Aan *zielkunde* is onze tijd buitengewoon rijk. Iets anders is, of hij rijk is aan *zielzorg*.
V. D. M.

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

KORBAN.

Marc. 7 : 11. Zoo een mensch tot vader of moeder zegt: het is korban....

KORBAN BETEKENT LETTERLIJK OFFERGAVE.
De Joden hadden de gewoonte, om allerlei aan het Heiligdom te wijden: menschen, dieren, stukken land, dingen. Menschen konden dan weer worden gelost: de wet kende daarvoor allerlei bepalingen.

De gewone formule bij het doen van een dergelijke belofte was: „Het is Korban.”

Volgens de Joodsche instellingen ging de heiligheid van een dergelijke gelofte boven de verplichting, om het vijfde gebod te vervullen.

Nog verder ging men in de praktijk: De praktijk was, dat men, wat de ouders vroegen tot levensonderhoud, als een gave of offer den Heere wijdde, terwijl dan menigmaal dat offer niet eens schijnt te zijn gebracht, zoodat het eenvoudig een uitvlucht was.
s.